

VAATJE CREYF

MIJN GROOTVADER

Het moet in de maand maart van het jaar 1882 geweest zijn dat mijn grootvader "Leon" "Leon Creyf", beter bekend als vaatje Creyf te Menen het levenslicht zag. Geboren en getogen onder de goede zorgen van zijn ouders Joseph Creyf, en Marie-Louise Devriese, groeide hij op tot een jonge kerel. Van beroep was "pé" (want zo hebben zijn kleinkinderen hem altijd genoemd) plakker.

Leon's vader Joseph werkte als douanier te Menen en na verloop van tijd werd hij overgeplaatst naar Westkapelle om de Nederlandse grenspost te controleren. Het is ook hier dat mijn grootvader mijn grootmoeder heeft leren kennen. Toen hij trouwde met Maria Van Torre bleek al gauw dat de familie Creyf zich zou gaan uitbreiden. Mijn grootmoeder schonk het leven aan tien kinderen: Albert, Joseph, (die in de oorlog omgekomen is) Alfred, Alies, Madeleine, Jeanne, Hélène, Marie-José, Oscar en Staf (die heel vroeg is gestorven). Hetgeen nu volgt is mij allemaal verteld door moeder, vader, nonkels en tantes want pé Creyf is van ons heengegaan op 2 april 1969, te Handzame ons grootmoeder het jaar daarop.

Ik was dus nog maar zeven jaar en van die tijd kan ik mij niet veel meer herinneren.

Alhoewel Leon zo een groot gezin had, en tussenin toch ook het brood dat op de plank lag moest verdiend worden, had hij nog tijd over om zich bezig te houden met zijn hobby's. In die tijd bestond dat woord natuurlijk nog niet, maar toch kwam het op hetzelfde neer.

Dat de Creyftjes op een trouw of op een familiefeest zo goed kunnen zingen wel dat hebben we voorzeker van ons grootvader mee, want ook hij was muzikaal aangelegd. Hij heeft de beginperiode van het muziek "Willen is kunnen" meegemaakt en in die tijd moet dat toch ook een aangename bezigheid geweest zijn. Als er ergens brand uitbrak, kon je ook daar ons grootvader vinden, want alhoewel ik mij kan herinneren dat hij klein was van gestalte, heeft hij bij de pompiers zijn dienst bewezen.

Grootvader had zijn hart kennelijk ook aan de dieren verloren, want als duivenmelker moest je hem niet leren wat een goeie prijsduif was. In die tijd was dat nogal een dure aangelegenheid, en de duiven hebben plaats gemaakt voor "tiertjes".

Wie op ons vorig Avondje Heist was, zal zich nog wel herinneren hoe mijn peter en mijn vader, met handen en voeten uitgelegd hebben hoe dat vogeltje aan zijn drinkbakje probeerde te komen, hetgeen uit een vingerhoedje bestond, urenlang kon pé zich daar mee bezighouden.

Op tijd en stond rookte pé ook zijn sigaar of pijp, en zo kwam het dat hij in café "De Ferry -Bank" lid werd van de rokersclub. Het was ook daar dat in de maand juni "Oosthoek kermis" werd gevierd, en van het een kwam het ander en pé werd Trombadour.

Welke Heistenaar kan zich nog de tijd herinneren dat pé Creyf met een kameel vanuit de woestijn naar Heist gereden kwam, en hoeveel kinderen zagen hem per boot toekomen ? Hij is ooit zelfs eens op t'vliegveld aan het Zwin opgestegen in het vliegtuig van " Mus zijn zoon" en toen hij over het strand van Heist zweefde, keken velen ongelovig naar de metalen vogel toe en zegden dat het hem toch weer gelukt was.

Het eerste jaar dat hij trombadour was, had hij nog geen snor, maar met een propje watten onder zijn neus geplakt moest dat ook wel lukken.

Dat die aangeplakte snor voor niet veel deugde liet pé algauw weten en het jaar daarop spaarde hij al van na Pasen aan zijn eigen snor. Zo is dat jaar na jaar gebeurd.

Dat moeten pas schone tijden geweest zijn, waar iedereen die het heeft meegemaakt met heimwee zal aan terugdenken.

Het is dan ook jammer dat pé en mé zo vroeg van ons zijn heengegaan, want ik had het hen toch zo graag zelf horen vertellen.

Nancy Creyf.

VAATJE CREYF

Leon Creyf - in Heist beter gekend als Troubadour - was jarenlang actief tijdens de Oosthoekkermis. Foto genomen op een roking in het seizoen 1951-1952 bij de Kon. Rokersclub "De Ware Vrienden".

Restaurant - Rotisserie - Feestzaal

't Boerenhof

- unieke sfeer in een geklasseerde 18de eeuwse hoeve
- met een rustig terras
- een uitstekende keuken, specialiteit grillades op open houtvuur, visschotels en appeltaart
- rustieke zaal "de Schuur" voor banketten en allerhande feestelijkheden, tot ± 250 personen
- ruime parking

Fernand en Mia Oosterlinck
Stationsplein 8390 Knokke-Heist
Tel.: 050-51.13.33

